

Ôm
Kỷ
Niệm

Xôn xao quả, tiếng ve hòa theo gió,
Mưa tạnh rồi, từng hạt nắng đọng đũa,
Cánh phượng hồng lộng lẫy lạnh mấy giọt mưa,
Như hình bóng nắng Hạ về trước ngõ.

Giò dưa tóc thì thâm ợ không rõ,
Lông băng khuônghệ ngại chuyện ưu vô,
Cánh phượng hồng chuyên chở cả tuổi thơ,
Cùng hương vị những ngày xưa thơ mộng.

Trông trái quả trong gió chiều lộng lộng,
Ngày thơ nào e ấp rủ nhau đi,
Cho nhớ thương về ve vượt hàng mi,
Và ru ngủ một nửa hồn ở lại.

Mưa tháng sáu từng giọt buồn mềm mại,
Ti tách đều thấm thía nỗi cô đơn,
Có còn ai để mà trách mà hôn!
Ôm kỷ niệm rơi đầy bên gốc phượng.

Thanh Tâm

Kỷ niệm không là gì
khi thời gian bôi xóa.
Kỷ niệm là tất cả những gì
khi lòng ta muốn ghi.

Tranh Vẽ

Trong viện bảo tàng, chú Thùng đứng cạnh một
hoạ sĩ.

Họa sĩ: Bức tranh đó vẽ một con bò đang
ăn cỏ đấy, thưa ông.

Chú Thùng: Có thấy cỏ đâu?

Họa sĩ: Con bò ăn hết cỏ rồi.

Chú Thùng: Dzậy còn con bò đâu?

Họa sĩ: Bộ ông tưởng con bò ngu đến
mức đứng ý ở đó sau khi ăn hết cỏ
sao ông?

Chú Thùng: Í trời... hê hê, hết biết luôn.

Hỏi Cười

Tuần tới hỏi cười LiLi gặp bố LiLi tại phòng
khách. Thấy mặt Tuần "bảnh chai" sao đó, ông
ta liền hỏi:

- Anh có biết tui giàu có lắm không..?
- Dạ con biết bác là triệu phú mà.
- Vậy anh có biết nếu tui gả con gái thì tui sẽ
cho nó rất nhiều tiền làm của hồi môn không?
- Dạ con biết chứ bác.
- Nếu bây giờ tui không cho nó một đồng xu
nào hết cậu có còn muốn lấy nó không?
- Tình yêu mà bác con vẫn lấy như thường.

Bố LiLi cười và nói :

- Vậy cậu về đi tui không gả.
- Tại sao vậy bác...????
- Vì tui hông có con gái dư gả cho người
điên.....